

[Socialministeren.]

og i 1928 havde overmaade stor Arbejds-
løshed og trykkede Forhold.

Hvis vi betragter Forholdet med Hen-
syn til Sygekassekontingenter og Invalide-
præmier og sammenligner Aaret 1920 med
Aaret 1928, saa er Gennemsnitstallene for
Enkeltmedlemmer følgende:

	1920:	1928:
Hovedstaden	Kr. 23,77	Kr. 31,27
Provinsbyerne	— 18,96	— 28,14
Øernes Landdistrikter —	9,26	— 19,54
Jyllands —	— 9,06	— 18,28

Og hvis vi sammenligner Forholdet for
Familier, Mand og Hustru, da er Syge-
kassekontingent og Invalidepræmie tilsam-
men i 1920 i Hovedstaden 47 Kr. 54 Ø.;
det er ikke nogen lille Præmie, 47 Kr. 54 Ø.
om Aaret, men den er steget til 62 Kr. 54 Ø.
i 1928; for Provinsbyerne er Tallene hen-
holdsvis 37 Kr. 92 Ø. og 56 Kr. 28 Ø., for
Øernes Landdistrikter 18 Kr. 52 Ø. og
39 Kr. 08 Ø. og for Jyllands Landdistrikter
18 Kr. 12 Ø., og 36 Kr. 56 Ø., altsaa omtrent
en Fordobling.

Jeg synes derfor, at jeg ikke alene som
Socialpolitiker, men ogsaa som Socialmini-
ster maa have Lov til at sige, at den Oppo-
sition, der stiller sig afvisende eller ufor-
staaende overfor dette Forslag med de
vidtgaende Indrømmelser og de store For-
dele, det i det hele byder, den Opposition,
der gør det, navnlig som de politiske For-
hold er her i Landet i Øjeblikket og med
de Indtægter, Befolkningens store Flertal
har, den maa i Virkeligheden være slagen
med Blindhed, politisk, som den er det
socialt.

Og alligevel har man jo ikke villet for-
staa. Trods al Venlighed overfor mig per-
sonlig, trods den gennemgaaende rolige og
forsigtige Form, stillede de ærede Ordførere
sig reelt uforstaaende, baade overfor det
nye System og overfor de tilsigtede Formaal,
og man skyede ikke nogen Udvej for en
smaatskaaren taktisk eller kortsynet parti-
politisk Udnyttelse af dette Forslag.

Denne Taktik fejrede sine skønneste
Triumfer ved Omtalen af Aldersrentens
og Invalidersrentens Takster, som jeg skal
komme til om lidt; men ogsaa den rent
principielle Betragtning af det nye System
viser Taktikken. Efter paa tilpas forsigtig
Vis at have stiklet til Forenklingen og For-

sikringsmomentet i dette Lovforslag, Ting,
jeg har imødegaaet, udtalte Venstres ærede
Ordfører Sp. 4106:

„Den højtærede Minister siger end-
da, at det er Folkeforsikring uden Huller.
Jeg tror nu, det vil vise sig, at der er
Huller i denne Forsikring.“

Ja, Troen beskæmmer jo ingen, men
den ærede Ordfører skal ikke tro paa et
Omraade som dette. Han skal *paapege*,
hvad det da er for Huller, for vi, der er sag-
kyndige, kan ikke finde dem. Der er ingen.
Udbygningen af Sygekasserne og navnlig
af Sygeforeningerne, den overalt etable-
rede Forbindelse mellem disse og Inva-
lidedforsikringen samt Aldersrenten har luk-
ket de Huller, der endnu var i den hidtidige
Lovgivning, og det ærede Medlem maa
derfor tro om igen.

Umiddelbart derefter paastaar Venstres
ærede Ordfører, at han „endogsaa tror“,
at jeg paa flere Punkter „gør den Forsik-
ring, vi i Øjeblikket har, ikke saa lidt
Skade“ — ikke saa lidt Skade. Jeg Fæ, der
troede, at jeg gavnede den, at jeg i høj Grad
styrkede den! Lad mig dog indtil videre,
da det ærede Medlem ogsaa her er saa for-
sigtig ikke at begrunde sin Tro, altsaa sin
Overbevisning om det, han ikke kan se,
nøjes med at paapege, at *min* Tro deles af
Sygekasseautoriteterne, som vel maatte være
de første til at være betænkelige, hvis det
ærede Medlem havde nogen Baggrund for
en Beskyldning om at skade Sygekassebe-
vægelsen.

Og fra Troen skrider det ærede Medlem,
som rimeligt er, til Moralen. Dér tror han
ikke længere; dér *tvivler* han: han tvivler
om, at det vil lykkes mig at forbedre Mo-
ralen „ved indirekte Tvang“, og spørger,
ikke uden Værdighed, om jeg egentlig tror,
at det skulde være „en saadan moralfor-
bedrende Foranstaltning“ at gøre Sygefor-
sikring til Betingelse for Aldersrente.

Ja, det tror jeg, eller rettere sagt, det
ved jeg, thi der er nu en Gang en meget stor
Forskel paa, om man direkte vil tvinge
voksne Mennesker til noget, eller man indi-
rekte lokker eller selv truer ved at opstille
visse i øvrigt forstaaelige Betingelser for
Opnaelsen af et Gode. Der er meget stor
Forskel paa Spiritusforbud og meget høje
Spirituspriser, skønt Formaalet i hvert
Fald *skulde* være det samme: at faa Folk